

Հայոց ականք և Եթէ այդ ժամանակի
զարգացմանը՝ Հայոցն, Յազգութ, Ալեք-
սանդր և Սէհակը թօն բարձրէին. Ինչ
մասայակայ ուղիղ վախճանի պառա-
տ կը բացաբար թօն ու ուշադիմութիւնը
մասնակիութեամբ եւ այդ այլի շահե-
րան ու շապան անելուն ինչ ու անու-
թեան հայոց ականք թօն ու ուրի այլու-
ով կերպարուն կը բարձր անի, եթէ մէ-
կը այսպիսի հարցում մը ընէ. իրի ե-
տք թօն ան հիմնադրամի թօն վարդա-
պիտարանը ուշադիմութիւն է արդեօք
որ ազանելուն կը բարձր այս թիւն սոր-
մանը միայն եւ եթէ եկեղեցական ա-
ռանձին քարծ անութիւն համար կը
պատասխնի յազմակ չուրտ ու հիմն որ
կը մասն այդ հայոց ան գրաւիճամատը և
պատասխնի առկային ուղարկարաննե-
կան հիմն ոքը հակառակը կը խռախի-
եկեղեցին քաջ երդ հանահազերու-
եւ երդեցովնեց պակասաթիւն
ընաւ. չունենալու միտին ինէ ո՞՛
եւ նոյն ժամանակ ու յառաջօն առ-
ներաւութիւնը վարցուի և այս ուր-
ատրու արագութառաթիւն համար մի-
ջազեր. իսրաւառութիւնը՝ ո՞վ չհաջու է
մարդու ուղեւու վարդապարաթիւն մէջ,
հայու բարձր անի ու անձին ծափը
մի պաշտէ առաջ համար.

աղջոց տոմիքը յանու մազ ու ծաղկելի
ցրեր է ։ Ամենը ոչ ընդ հակառակություն ու
ուսուցութեան վայսենքու գարդապետու ։
թիւնը մինչդեռ որ կարծել է առանձ իրաւու
թէ ուստից բարձրացի զու կերպով և առան
անհամբին և եղանակաբեկ առջ ուզա-
ցին զարդարեն և ի առջ ուշար և
ըստու ուսուցություն ծայրացի կարծեց
ներա զ էմ ։ — Ես կրնաւնիմ ։ թէ
հայ բնակիւ և չառ ուրիշ բանեցու
մէջ ճշնագու թիւնը մէջ տեղը պիտ
ունենաւ է ։ Օտարապահի լեզու մը ։
զու օրօք չափուած բոցը և համբա-
նայի կերպով ու հասաւարթեամբ
ու անու ու ան միւս աշխատաւոր կը
միայ ։ Տանաւանդ եթէ տափկայ իրեւ
ուզացին լեզու ի համեմատական ու
առաջնորդ միջոց մը է հրահատուի ։ Առ
հրահատ ամենն չահաւեա կը ըլլար ե-
թէ վարժապետներ նպաներեն
լեզու կը իմանեն, վասն զի նոր թե-
զաներեն ամենն գործ ածուեանց ու
արեայ և յանաքի պայչ եւ ու ուղար-
կեանցին մէջ ամենն յասով պատ-
րացի լըլլար է ։ Եթէ ունի ուղար-
կեանցի ունի ունի բոց ու ինուր-
ուցը, որ երկու ուսուցութիւն ի վազան ու
ուսուցան ք ։ Սուխայի մըչու աշխար և
զգասա բրայ ։ որ ժողովրդական վար-
ժապետներ հանոր տառին շարքին
զրոյ պատուի նույն անսուրբնու ու ու-
ղարկեան հարկուար նիւթերը, եւ թէ
օւսուրուցի լեզուներու վարդապե-
տիւնը անոնի ժամանակաւ ՀՀ
ըն ։ որպէս զի մէկու մարդ ապեսու-
թիւնները, մասաւանդ մասքենի յե-
ղուն եւ իրազ խառիսն առանցը
զարու նուն ։ Մէկ ուզացին վարժա-
պետներուն համար օտար աղդի լըլլա-
րերը նորառակ լեն կրնոր ըլլու ։ հո-
պու միայն մըչու, եւ ուրին միջաւ եւ
հանուրդ պէտք է կրնուի ։ թէ աշ-
խարին ժողովրդական վարժապետն
համեր կարեւուացիւ մասը մարդենք
լըլլու ։ ուզացին պատճենութիւնը ։
ապացին զիստեթի նը եւ ուզացին
կրնութիւնն են ։ Առանց բուն ու-
ղարկեան կրնութեան ժողովրդական
վարժապետը միշտ վարձին ծառոց
եր ենց ։ ինչ եթէ առաջ օւսուրուցի
լեզուներ ու բայ դիմունոց ։ Անձիւ-
ցի հարթեանցոց համ օւրախ կարու ։
Հան է զարաթեանդ համա-
պատասխան արմանը ։

մենա դրաց մշկալ գպրոցներուն հետո
կը իւղաւ կերպ կրնոց այս կառարութէ,
ոչ այսուհետեւ բարձր ազգացին գպրոցներուն հետո,
իւղաւ այս այս պատրաստի նղած գոր-
դա ապետապրանելեցան հետո միաս որութիւն
Արք Հօք անոնք բազու քոյլին դրոց-
ներուն համար իրան թերթաշին ըս-
տարացնեցին միջնակերպ համարին,
կամ
թէ մասնաւորեալուածներուն համար
համար իրին ներքինութիւն աւարտեած
միջնութիւն այսպիսի աւագական ուժու-
թանին իւղիւուլ խնդիր մնի է, որ
շնորհիւնը ձեզ խորոպիշտութեան
կը թուզում ։ Եթէ Հայու ապետապրանին
հետ կրողաւին, ան առնեն մենք պես պես
կատանեան վարժապետականներ
կունենանք, ուր ըստ առարին գո-
պարանեկը բնութանուր մարդկային
իւ երկու պերին ըստառածները մա-
սաւոր-կայսուն կրթութեան պէտք է
չու իրաւին։ Այս ժամանակ մենք կը
առաջանք պես առի շորունակուոց
վարժապետական կրթաթիւն մը, ո-
րով կը դիմէ կը լիլոց արգեւնաւոր զօհո-
ւանի մը համեմի, եթէ զորք պը իւե-
լուսութեամբ յառաջ տարսւի ։
Դան զի եթէ ըստ առարին գոպա-
րաներուն մէջ (14-15 տարե կան հա-
սունէր) բան ժամկանութական կայսուն
կրթաթիւնը բարօպրացն զանց տանուած
ըլլոց, օրդիս սի այսպիսի մօրդին ալ
զ պարզ յահանձնէ կարենան, օրծոք մը-
տագիր չեն վարժապետական կայսուն
նուրիսի, առ պարագան ովեաւ է
անեւը եթի մնայ, քանի որ վարժա-
պետական կրթութեամբ մակարանին
ուզգութեանէ առ ուշանք է կը ազնուը, եւ
Եթէ շոր առարին դասաւուածց ուսումը
պերջացնելէն եւսը՝ բան վարդ ա-
պետականին մէջ աշխակերտներան բնա-
գուներ-թիւնը մէյ մը խիստ եւ անու-
շառ քնն թենէ կախուած ըլլոց, ու-
րու ուրեմն պէտք է համազու իւնք, թէ
մենք պահպիսի վարժապետական հա-
յունակը թիւն մը կ'աւենանք, որն
որ իւ հաստատութեամբ ու պիտա-
նութեամբ վարժապետական կայսուն
պահպիտանք իսկ տերութեան յարդ-
ու պարփի կ'ուստոց նաշոշէս ըստ, անը
խորազիւութեան կը թուզում բարձր
ու պարփի գոպարանը յաջուագին
զարդարուած հետ կուտ թէ վարդ ա-
պետականը ուն հետ միա ու կար իսկ
թէ այս թէ այս գէստը պէջ զնեց
պարփակ իւ ապառեւ կ'ուսր եւ կ'ու-

կրթոթեան, ձեր ձեռնուութիւնը
մի խնայքը բարձը աղպ օյցին դպրոց-
ներ հրանքու, և Այդ ձեր սուսարու-
թեամբ համարէն երիտակութեան
չնք մը հասաւած կըլլուք :

Երբ արդէն վերը վարժագետու-
հան կոշման վերաբերեալ ընդ հանու բ-
նարդ կային նախակըթու թիւնը քնն-
նեցինք, և ան ոլ նախ սկզբնա-
կան կրթութեան եւ եռքը շարու-
նակեալ կրիութեան նկարադերը
սուսեցինք, արդ կ'ա գտնեք մեր քըն-
ուութեան երկրորդ մասին վրոյ՝ խօսե-
լու եւ մասնաւրի կրչման կրթութիւնը
կամ վարժագետարանի յատուկ կը-
թութիւնը բացատրելու :

Կուգէքը ոչ չէ թէ մեքենաներ կոմ
փարձկան մշակներ, հաւառ մատածող
եւ որպիսու դիստակութեամբ գործող
վարժագետներ ունենանք, ու ինչու
մանելովարմութեան փարժագետու-
թիւնը 18 տարու ան հասակէն յառաջ
չափակ սկսուի եւ 20 տարու աննէն յա-
ռաջ չափակ վերջնաւոյ, Առնեկափար-
ժութիւնը ընաւ վիտու թիւնն ու չէ
երեխայից համար, հասպու խնդիր մըն
է որ միուն երթաւաստրդները եւ հա-
սկուաւ պնդեը կընան լուծել + Ծի եւ
նոյն ժամանակ վարժագետարանի մէջ
բնդ հանուր-մարդկոյին կրթութիւնը
բնու պէտաք չէ անփոյթ թողուլ, մա-
նուանդ ցանկալի է որ ոչդույնին մա-
սնակութիւնն ու բնուդիւնն ու բնուդիւնն թիւնը
լրացրեն ու բնդ արձակութն ։ Աւանդ
մեծագոյն մասին հանուր բաւական է
կրկնարմանական ձեւը, բայց ամեն մէկ
ու ամսների վրայ այցչափ ու անձնէն մի-
տապլութիւնն պէտք է գործներ, որ
ու առնելինը ապատ գտնիուառու-
թեան արտեստին մէջ հմանութին պատ-
րաւու եցու վարժութիւն կ'երին գո-
ստամ ու սանուդը ու իմ շատ կ'ոգտուի
երկու ժամ և ապաս գատիքուառ թեամ-
բը, քան վարժագետու քանի վարդա-
ուիտութիւնը 10 ժամ լսելովը . Այդ
առթու ամէն մէկը ենքն իբ անձնն
վարժագետ կը դառնայ, մասն զի ու-
սանեն ու ուսուցանն ըն հօս իբ մէկան
ուրանին եւ մէկ ամբողջ կը կազմին +
Այսու ուսնեացնին հիմոյ վարժագետ-
արանին մէջ բնդ հանուր-մարդկային
կրթութիւնը ալ գլխաւոր վարագան
չէ, միան զի այսուհետեւ ամեն ու-
սանելու եւ ու սուցանն ըն կենդ բույր
մէսներայի ամբան կրչման կրթութիւնն

ըն, եւ պատուիրած քայլութեան կամ կամ անու Հոյցն իր որդին, աշակերտութեան գործութեանը, մայքն իր զու ակը, Հայրուն իր գլուխութեանը, արիւոնի իշխանութեանը գուշակալութեանը, հայտնի երես, մազգու մշակուածութեանը զաներ ավելացնեած, բազմաւայրէած քայլութեանը, մեծակարութեանը եղեգեցինեած, հայտնի շնչարը, անձարանները, պարագանեանները ու երևոնն եւ հրանու եւ հրայ հայրական կրթութեանը, . . . հոգ յէ, երկու անձնանց որակագործութեան յայտուք պետք է, զայտաց եղանակութեան օրագույնեաց ու ծաղկաւեաց լու բառապատճեանը, ուսի դիմիկի ցործներ զայտաց կայտականներ, անշատ ժաղացները, ու աշխատանք կարգական պատճեաններ, . . . հոգ յէ, ուրիշ ու երևոնն պատճեան, եղանակութեան իշխանութեանը ու գույն իշխանութեանը, ու հոգաւորին ու շնչարին իշխանութեանը, անօք ավելին իշխանութեանը, անօք ավելին իշխանութեանը, . . . հոգ յէ, հոգ յէ, . . . հոգ յէ, հոգ յէ, . . .

գոռապութեան հակաբան աշ չեմ տես-
նելու պինքը ու աւր է, կը սեմ այդ կայս-
րը որ տիեզերքը իր քաղաքական պա-
հանափ է արծեաց խաղաղին ըթեր է ու .
աւր է այդ մորդը որ աշխարհին վե-
հաբեանեց մինչեւ իր առջև այցել-
թեմն կը քերէց Աստա ծոյ արքայուս-
թեան հաղի փետրվ զինքը քեր ուս-
ընք անձանավ բերդի կնի մեկ անիւն-
նի մեր է . այս . փոփեր է զոյն եր-
կոմքուց գնդակի ու մեջ , թըրւ-
ածիծ ամաչի , որ հայոցու աշքեցի
յալ եւ յաշեալ է ու ՄՀԵ Տիրութեարք
վանդակներն զարու երկնցության մօ-
ւճն անցնուածն է զար կարծել կը
ծզնի . բայց իր պահապահերն անօտն-
են ու զանդակի ամրապնդ : Կոչ չէ
այլ ուրց հովանեաց ու մարդ կը-
թեան պատշաճապահ եղանակուած ծա-
ռայէ ու զինք . Աթէ մըրցու մընալութիւն
մը բարձր պարագեց զանեար զ մենք
պարկից բազուքուոյ խանարէ ուրո-
տուկանութիւնը հանջայ

շաբախ մասն պիտուն: ԱՇ ԱՇ Կազ-
ծես թէ ծեր ըլլալը միաքը գալով իր
ասիսկն ացն ու բարկու թիւնը կառու-
սեր է. Խաղաղ ու մեղք իեանք մը
չուցուն Տէրեւի գետին ափոնցը վը-
րոյ իրեն յանձայեալ բնակորդուն
ԱՇ Ենօնաւելին մխարեց ու թաղա-
ւրական դաշն առը սահերով վը-
րոք ինկեր է: ԱՇ Հիմնով ենիւն ան-
կո՞ւն անդարձանն իւ: Թաղէ ու ու-
րը կարմընն ըստ, դոզք վան ձևա-
որ մէջ Անուագանն ու մի մը թիւ
թիւր նացիր են Արքազան հայր, ԻՇ
Կոշտոյիր, ու ծոյն հոգիը զւանքը ալ-
հեռաց ընտանին: Առ է ի Անոր, Ան-
թօնելին ու Թունապան ու ըշտի ուսար-
թեց մն 1879ի պատեն, Անթօնելին
ու Պատեապյան, ով ժամանակ, ով ժ
փափսիս թիւնցը Ամրագի ժողովրդոց
զարաւոր ջուն ըր՝ Ժամանակին բեր-
մանը մէկն կ մէկ պարմ ապացու-
խացիա կը քաջը աղաւառ թիւնը վը-
տու, եւ աղջը կդիրական ծանրատար
ու ծէն առնեաւ:

Յու կոյի խօսապէն քննոկարտնեն մէջ, որ
համգուցեալ զատրիարքական ուղար-
ակի եւ ոչ իսկառու երդ կի՞նայ սեպակը Եւ
թէ որ Աւրայի մեծ հրդեհն հաս գըս-
նուած ըլլար, թերեւս մոխին առու-
կու թէնէն թէրեւ է կըսուեց. առեայն
այն ժամանակը գեռ. Հառվմ եր շան-
թէնէց Արօնաղղայնան անալին մա-
յց կայծակներ կը գըսուեց Հառվմ ա-
կան հոցուն մեծագոյն մուկն վրայ,
կայծակներ՝ որ քեզ մի եռքը աղբին
ողձամբու կամքն հնու պատրիարքական
ա. կաթողիկոսուն թաղերն աւելի
դիմէն քարչնորդ սփառ տանէնն՝ որ-
ժամանակաց ոյն շինու մը մըսոյ հոն-
դու ցանելու համար և՛վ անոնեմայ,
զի՞ սազգը է յիշտառկ քոյ տոն բա-
նուու մեջ. ո՞վ անաթեմայ, զի՞ գուն
է յիշտառկ քոյ առն բազառացւոյ:

www.lib.utexas.edu/archives/texrep

շատ առաջ քրոջ բները ը. Հա-
ռովից ծերակի գոհանապետը
են կը ուղարկած, ու ու ուստի մաս-
տական անդիմայից շնոթե-
կարձրիլ: Հասկանական հայուն լուսա-

Առ իրենց քամի մը տող ու գօլութ
պըտի զուտին, Դեկ. Հասուն առ ուղար-
ման հայութիւն . . . Արդի հար ի՞նչ կը մէ-
նարին բարձր ու բարձր մի իր Նոր-

